

Wolken

Prologos

- [1] [Στρεψιάδης]: ἰοὺ ἰοῦ·
[2] ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον·
[3] ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
[4] καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνης ἤκουσ' ἐγώ·
[5] οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
[6] ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε πολλῶν οὔνεκα,
[7] ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
[8] ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὕτοσι νεανίας
[9] ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
[10] ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδουλημένος.
[11] ἀλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
[12] ἀλλ' οὐ δύναμαι δέιλαιος εὔδειν δακνόμενος
[13] ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χρεῶν
[14] διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
[15] ἱππάζεται τε καὶ ξυνωρικεύεται
[16] ὄνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι
[17] ὀρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
[18] οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε παῖ λύχνον,
[19] κᾶκφερε τὸ γραμματεῖον, ἵν' ἀναγνῶ λαβῶν
[20] ὁπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
[21] φέρ' ἴδω τί ὀφείλω; δώδεκα μνᾶς Πασίᾱ.
[22] τοῦ δώδεκα μνᾶς Πασίᾱ; τί ἐχρησάμην;
[23] ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας,
[24] εἴθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.
[25] [Φειδιππίδης]: Φίλων ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
[26] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν ὃ μ' ἀπολώλεκεν·
[27] ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικὴν.
[28] [Φειδιππίδης]: πόσους δρόμους ἔλᾳ τὰ πολεμιστήρια;
[29] [Στρεψιάδης]: ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
[30] ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
[31] τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίᾱ.
[32] [Φειδιππίδης]: ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσσας οἴκαδε.
[33] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
[34] ὅτε καὶ δίκας ὥφληκα χᾶτεροι τόκου
[35] ἐνεχυράσεσθαί φασιν.
[35b] [Φειδιππίδης]: ἔτεδὼν ὦ πάτερ
[36] τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὄλην;
[37] [Στρεψιάδης]: δάκνει μὲ δῆμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.
[38] [Φειδιππίδης]: ἔασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.
[39] [Στρεψιάδης]: σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
[40] ἐς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
[41] φεῦ.
[41a] εἴθ' ὦφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,
[42] ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·
[43] ἐμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος
[44] εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῇ κείμενος,
[45] βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.

- [46] ἔπειτ' ἔγνημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους
[47] ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὦν ἐξ ἄστεως,
[48] σεμνὴν τρυφῶσαν ἐγκεκοισυρωμένην.
[49] ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
[50] ὄζων τρυγὸς τρασιᾶς ἐρίων περιουσίας,
[51] ἢ δ' αὖ μύρου κρόκου καταγλωττισμάτων,
[52] δαπάνης λαφυγμοῦ Κωλιάδος Γενετυλλίδος.
[53] οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὥς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
[54] ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοίματιον δεικνὺς τοδὶ
[55] πρόφασιν ἔφασκον, ὦ γύναι λίσαν σπαθῆς.
[56] [Θεράπων]: ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
[57] [Στρεψιάδης]: οἷμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἦπτες λύχνον;
[58] δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς.
[58b] [Θεράπων]: διὰ τί δῆτα κλάυσομαι;
[59] [Στρεψιάδης]: ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
[60] μετὰ ταῦθ', ὅπως νῶν ἐγένεθ' υἱὸς οὐτοσί,
[61] ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τάγαθῇ,
[62] περὶ τούνοματος δὴ 'ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα·
[63] ἢ μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοῦνομα,
[64] Ξάνθιππον ἢ Χαρίππον ἢ Καλλιπίδην,
[65] ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου 'τιθέμην Φειδωνίδην.
[66] τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἴτα τῷ χρόνῳ
[67] κοινῇ ξυνέβημεν καθέμεθα Φειδιππίδην.
[68] τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο,
[69] ὅταν σὺ μέγας ὦν ἄρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
[70] ὥσπερ Μεγακλέης, ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην,
[71] ὅταν μὲν οὖν τὰς αἴγας ἐκ τοῦ φελλέως,
[72] ὥσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος.
[73] ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις,
[74] ἀλλ' ἵπερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
[75] νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ
[76] μίαν ἡῦρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
[77] ἣν ἦν ἀναπέισω τουτονί, σωθήσομαι.
[78] ἀλλ' ἐξεγείραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
[79] πῶς δῆτ' ἂν ἤδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
[80] Φειδιππίδην Φειδιππίδιον.
[80b] [Φειδιππίδης]: τί ὦ πάτερ;
[81] [Στρεψιάδης]: κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
[82] [Φειδιππίδης]: ἰδοῦ. τί ἔστιν;
[82b] [Στρεψιάδης]: εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;
[83] [Φειδιππίδης]: νῆ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
[84] [Στρεψιάδης]: μὴ 'μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον·
[85] οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἰτίός μοι τῶν κακῶν.
[86] ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,
[87] ὦ παῖ πιθοῦ.
[87b] [Φειδιππίδης]: τί οὖν πίθωμαι δῆτά σοι;
[88] [Στρεψιάδης]: ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,
[89] καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
[90] [Φειδιππίδης]: λέγε δή, τί κελεύεις;
[90b] [Στρεψιάδης]: καί τι πείσει;
[90c] [Φειδιππίδης]: πείσομαι
[91] νῆ τὸν Διόνυσον.

[91b] [Στρεψιάδης]: δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.
 [92] ὀρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τώκιδιον;
 [93] [Φειδιππίδης]: ὀρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἔτεδὸν ὧ πάτερ;
 [94] [Στρεψιάδης]: ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
 [95] ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες, οἳ τὸν οὐρανὸν
 [96] λέγοντες ἀναπεύθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς,
 [97] κᾶστιν περὶ ἡμᾶς οὗτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
 [98] οὗτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
 [99] λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κᾶδικα.
 [100] [Φειδιππίδης]: εἰσὶν δὲ τίνες;
 [100b] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα.
 [102] μεριμνοφροντισταὶ καλοὶ τε κάγαθοί.
 [103] [Φειδιππίδης]: αἰβοῖ πονηροὶ γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας
 [104] τοὺς ὠχριῶντας τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
 [105] ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.
 [105b] [Στρεψιάδης]: ἦ ἦ σιώπα· μηδὲν εἵπης νήπιον.
 [106] ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῶων ἀλφίτων,
 [107] τούτων γενοῦ μοι σχασάμενος τὴν ἱππικὴν.
 [108] [Φειδιππίδης]: οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοίης γέ μοι
 [109] τοὺς φασιανοὺς οὓς τρέφει Λεωγόρας.
 [110] [Στρεψιάδης]: ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ὧ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ
 [111] ἐλθὼν διδάσκου.
 [111b] [Φειδιππίδης]: καὶ τί σοι μαθήσομαι;
 [112] [Στρεψιάδης]: εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τῷ λόγῳ,
 [113] τὸν κρεῖττον', ὅστις ἐστί, καὶ τὸν ἥττονα.
 [114] τούτοις τὸν ἕτερον τοῖν λόγῳ, τὸν ἥττονα,
 [115] νικᾶν λέγοντά φασι τὰδικώτερα.
 [116] ἦν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
 [117] ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
 [118] οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.
 [119] [Φειδιππίδης]: οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
 [120] τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.
 [121] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
 [122] οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας·
 [123] ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
 [124] [Φειδιππίδης]: ἀλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος Μεγακλῆς
 [125] ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
 [126] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσὼν γε κείσομαι,
 [127] ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
 [128] αὐτὸς βαδίζων ἐς τὸ φροντιστήριον.
 [129] πῶς οὖν γέρων ὦν ἀπιλήσμων καὶ βραδὺς
 [130] λόγων ἀκριβῶν σχινδαλάμους μαθήσομαι;
 [131] ἱτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
 [132] ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ παιδίον.
 [133] [Μαθητής]: βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
 [134] [Στρεψιάδης]: Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
 [135] [Μαθητής]: ἀμαθὴς γε νῆ Δί' ὅστις οὕτως σφόδρα
 [136] ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας
 [137] καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην.
 [138] [Στρεψιάδης]: σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
 [139] ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦξημβλωμένον.
 [140] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.

[141] [Στρεψιάδης]: λέγε νυν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὐτοσὶ
[142] ἦκω μαθητὴς ἐς τὸ φροντιστήριον.
[143] [Μαθητής]: λέξω. νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
[144] ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης
[145] ψύλλαν ὀπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας·
[146] δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν
[147] ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.
[148] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆτα διεμέτρησε;
[148b] [Μαθητής]: δεξιώτατα.
[149] κηρὸν διατήξας, εἴτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
[150] ἐνέβαψεν ἐς τὸν κηρὸν αὐτῆς τῷ πόδε,
[151] κᾶτα ψυχρίσῃ περιέφυσαν Περσικαί.
[152] ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
[153] [Στρεψιάδης]: ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
[154] [Μαθητής]: τί δῆτ' ἂν ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
[155] φρόντισμα;
[155b] [Στρεψιάδης]: ποῖον; ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
[156] [Μαθητής]: ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος
[157] ὀπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας
[158] κατὰ τὸ στόμ' ἄδειν ἢ κατὰ τούρροπύγιον.
[159] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;
[160] [Μαθητής]: ἔφασκεν εἶναι τοῦντερον τῆς ἐμπίδος
[161] στενόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
[162] βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τούρροπυγίου·
[163] ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον
[164] τὸν πρωκτὸν ἡγεῖν ὑπὸ βίᾳς τοῦ πνεύματος.
[165] [Στρεψιάδης]: σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
[166] ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
[167] ἢ ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην
[168] ὅστις δίοιδε τοῦντερον τῆς ἐμπίδος.
[169] [Μαθητής]: πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη
[170] ὑπ' ἀσκαλαβώτου.
[170b] [Στρεψιάδης]: τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.
[171] [Μαθητής]: ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
[172] καὶ τὰς περιφορὰς εἴτ' ἄνω κεχηνότος
[173] ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
[174] [Στρεψιάδης]: ἦσθην γαλεώτη καταχέσαντι Σωκράτους.
[175] [Μαθητής]: ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας.
[176] [Στρεψιάδης]: εἶεν· τί οὖν πρὸς τᾶλφίτ' ἐπαλαμῆσατο;
[177] [Μαθητής]: κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν
[178] κάμψας ὀβελίσκον εἴτα διαβήτην λαβὼν
[179] ἐκ τῆς παλαίστρας θοίματιον ὑφείλετο.
[180] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;
[181] ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
[182] καὶ δεῖξον ὥς τάχιστα μοι τὸν Σωκράτη.
[183] μαθητιῷ γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
[184] ὦ Ἡράκλεις ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;
[185] [Μαθητής]: τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;
[186] [Στρεψιάδης]: τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
[187] ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὕτοί;
[188] [Μαθητής]: ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς.
[188b] [Στρεψιάδης]: βολβούς ἄρα

[189] ζητοῦσι. μή νυν τουτογὶ φροντίζετε·
 [190] ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
 [191] τί γὰρ οἶδε δρωσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;
 [192] [Μαθητής]: οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.
 [193] [Στρεψιάδης]: τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;
 [194] [Μαθητής]: αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
 [195] ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ 'κείνος ὑμῖν ἐπιτύχη.
 [196] [Στρεψιάδης]: μήπω γε μήπω γ'. ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
 [197] αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτων ἐμόν.
 [198] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐχ οἶόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἄερα
 [199] ἔξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.
 [200] [Στρεψιάδης]: πρὸς τῶν θεῶν τί γὰρ τάδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.
 [201] [Μαθητής]: ἀστρονομία μὲν αὕτηί.
 [201b] [Στρεψιάδης]: τουτὶ δὲ τί;
 [202] [Μαθητής]: γεωμετρία.
 [202b] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' οὖν τί ἐστὶ χρήσιμον;
 [203] [Μαθητής]: γῆν ἀναμετρήσαι.
 [203b] [Στρεψιάδης]: πότερα τὴν κληρουχικήν;
 [204] [Μαθητής]: οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν.
 [204b] [Στρεψιάδης]: ἀστεῖον λέγεις.
 [205] τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.
 [206] [Μαθητής]: αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὀρθῶς;
 [207] αἶδε μὲν Ἀθῆναι.
 [207b] [Στρεψιάδης]: τί σὺ λέγεις; οὐ πείθομαι,
 [208] ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους.
 [209] [Μαθητής]: ὥς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.
 [210] [Στρεψιάδης]: καὶ ποῦ Κικυννῆς εἰσὶν οὐμοὶ δημόται;
 [211] [Μαθητής]: ἐνταῦθ' ἔνεισιν. ἡ δέ γ' Εὐβοί, ὥς ὀρθῶς,
 [212] ἡδὲ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.
 [213] [Στρεψιάδης]: οἶδ'. ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.
 [214] ἀλλ' ἡ Λακεδαίμων ποῦ 'σθ';
 [214b] [Μαθητής]: ὅπου 'στίν; αὕτηί.
 [215] [Στρεψιάδης]: ὥς ἐγγὺς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε,
 [216] ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.
 [217] [Μαθητής]: ἀλλ' οὐχ οἶόν τε.
 [217b] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' οἰμώξεσθ' ἄρα.
 [218] φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;
 [219] [Μαθητής]: αὐτός.
 [219b] [Στρεψιάδης]: τίς αὐτός;
 [219c] [Μαθητής]: Σωκράτης.
 [219d] [Στρεψιάδης]: ὦ Σώκρατες.
 [220] ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.
 [220a] [Μαθητής]: αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γὰρ μοι σχολή.
 [221] [Στρεψιάδης]: ὦ Σώκρατες,
 [222] ὦ Σωκρατίδιον.
 [223] [Σωκράτης]: τί με καλεῖς ὠφήμερε;
 [224] [Στρεψιάδης]: πρῶτον μὲν ὃ τι δρᾷς ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
 [225] [Σωκράτης]: ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
 [226] [Στρεψιάδης]: ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
 [227] ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ;
 [227b] [Σωκράτης]: οὐ γὰρ ἄν ποτε
 [228] ἐξηῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,

- [229] εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα
 [230] λεπτὴν καταμείξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
 [231] εἰ δ' ὦν χαμαὶ τᾶνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
 [232] οὐκ ἂν ποθ' ἠὔρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
 [233] ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
 [234] πᾶσχει δὲ ταύτῃ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
 [235] [Στρεψιάδης]: τί φῆς;
 [236] ἡ φροντίς ἔλκει τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα;
 [237] ἴθι νυν κατάβηθ' ὦ Σωκρατίδιον ὥς ἐμέ,
 [238] ἵνα με διδάξης ὥνπερ οὔνεκ' ἐλήλυθα.
 [239] [Σωκράτης]: ἥλθες δὲ κατὰ τί;
 [239b] [Στρεψιάδης]: βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
 [240] ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων
 [241] ἄγομαι φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
 [242] [Σωκράτης]: πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
 [243] [Στρεψιάδης]: νόσος μ' ἐπέτριπεν ἱππικὴ δεινὴ φαγεῖν.
 [244] ἀλλὰ με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγῳ,
 [245] τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὄντιν' ἂν
 [246] πράττη μ' ὁμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
 [247] [Σωκράτης]: ποίους θεοὺς ὁμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
 [248] ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι.
 [248b] [Στρεψιάδης]: τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἦ
 [249] σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
 [250] [Σωκράτης]: βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
 [251] ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς;
 [251b] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' εἵπερ ἔστι γε.
 [252] [Σωκράτης]: καὶ συγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
 [253] ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν;
 [253b] [Στρεψιάδης]: μάλιστά γε.
 [254] [Σωκράτης]: κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
 [255] [Στρεψιάδης]: ἰδοὺ κάθημαι.
 [255b] [Σωκράτης]: τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
 [256] τὸν στέφανον.
 [256b] [Στρεψιάδης]: ἐπὶ τί στέφανον; οἷμοι Σώκρατες
 [257] ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
 [258] [Σωκράτης]: οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
 [259] ἡμεῖς ποιοῦμεν.
 [259b] [Στρεψιάδης]: εἴτα δὴ τί κερδανῶ;
 [260] [Σωκράτης]: λέγειν γενήσει τρῖμμα κρόταλον παιπάλῃ.
 [261] ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί.
 [261b] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσει γέ με·
 [262] καταπαττόμενος γὰρ παιπάλῃ γενήσομαι.

Anapästes

- [263] [Σωκράτης]: εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτερον καὶ τῆς εὐχῆς ἐπακούειν.
 [264] ὦ δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' Ἄηρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον,
 [265] λαμπρός τ' Αἰθὴρ σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι βροντησικέραυνοι,
 [266] ἄρθητε φάνητ' ὦ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
 [267] [Στρεψιάδης]: μήπω μήπω γε πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.
 [268] τὸ δὲ μηδὲ κυνὴν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
 [269] [Σωκράτης]: ἔλθετε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν·

[270] εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
[271] εἴτ' Ὀκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε Νύμφαις,
[272] εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέαις ἀρύτεσθε πρόχοισιν,
[273] ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόμεντα Μίμαντος·
[274] ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.

Strophe 1

[275] [Χορός]: ἀέναοι Νεφέλαι
[276] ἀρθῶμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,
[277] πατρὸς ἀπ' Ὀκεανοῦ βαρυαχέος
[278] ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ
[280] δενδροκόμους, ἵνα
[281] τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα,
[282] καρπούς τ' ἀρδομέναν ἱερὰν χθόνα,
[283] καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα,
[284] καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·
[285] ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται
[286] μαρμαρέαις ἐν αὐγαῖς.
[287] ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
[288] ἀθανάτας ἰδέας ἐπιδώμεθα
[290] τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

Anapäste

[291] [Σωκράτης]: ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
[292] ἥσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
[293] [Στρεψιάδης]: καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
[294] πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι·
[295] κεῖ θέμις ἐστίν, νυνὶ γ' ἤδη, κεῖ μὴ θέμις ἐστί, χεσεῖω.

Anapäste

[296] [Σωκράτης]: οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὔτοι,
[297] ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος αἰοδαῖς.

Antistrophe 1

[298] [Χορός]: παρθένοι ὄμβροφόροι
[300] ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὖανδρον γᾶν
[301] Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον·
[302] οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
[303] μυστοδόκος δόμος
[304] ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἀναδείκνυται,
[305] οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
[306] ναοὶ θ' ὑπερεφεῖς καὶ ἀγάλματα,
[307] καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
[308] εὐστέφανοί τε θεῶν θυσίαι θαλαῖαι τε,
[310] παντοδαπαῖς ἐν ὥραις,
[311] ἥρ' ἢ τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις,
[312] εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
[313] καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

Anapæste

- [314] [Στρεψιάδης]: πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε φράσον, τίνες εἶσ' ὦ Σώκρατες αὐται
[315] αἱ φθεγγάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἡρώναί τινές εἰσιν;
[316] [Σωκράτης]: ἦκιστ' ἀλλ' οὐράναι Νεφέλαι μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς·
[317] αἵπερ γνῶμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν
[318] καὶ τερατεῖαν καὶ περίλεξιν καὶ κροῦσιν καὶ κατάληπιν.
[319] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρ' ἀκούσας αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἢ ψυχὴ μου πεπότηται,
[320] καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν,
[321] καὶ γνωμίδι γνῶμην νύξασ' ἐτέρω λόγῳ ἀντιλογῆσαι·
[322] ὥστ' εἰ πως ἔστιν ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερώς ἐπιθυμῶ.
[323] [Σωκράτης]: βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
[324] ἡσυχῇ αὐτάς.
[324b] [Στρεψιάδης]: φέρε ποῦ; δεῖξον.
[324c] [Σωκράτης]: χωροῦσ' αὐται πάνυ πολλαὶ
[325] διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὐται πλάγαι.
[325b] [Στρεψιάδης]: τί τὸ χρήμα;
[326] ὥς οὐ καθορῶ.
[326b] [Σωκράτης]: παρὰ τὴν εἴσοδον.
[326c] [Στρεψιάδης]: ἤδη νυνὶ μόλις οὕτως.
[327] [Σωκράτης]: νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾶς κολοκύνταις.
[328] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' ἔγωγ', ὦ πολυτίμητοι· πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσιν.
[329] [Σωκράτης]: ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ἦδησθ' οὐδ' ἐνόμιζες;
[330] [Στρεψιάδης]: μὰ Δί' ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτάς ἡγούμην καὶ καπνὸν εἶναι.
[331] [Σωκράτης]: οὐ γὰρ μὰ Δί' οἴσθ' ὅτι πλείστους αὐται βόσκουσι σοφιστάς,
[332] Θουριομάντις ἰατροτέχνας σφραγιδονυχαργοκομήτας,
[333] κυκλίων τε χορῶν ἄσματοκάμπτας ἄνδρας μετεωροφένακας,
[334] οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας μουσοποιοῦσιν.
[335] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρ' ἐποιοῦν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταὶγλᾶν δάιον ὁρμάν,
[336] πλοκάμους θ' ἐκατογκεφάλα Τυφῶ πρημαινούσας τε θυέλλας,
[337] εἴτ' ἀερίας διεράς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
[338] ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἴτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
[339] κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν κρέα τ' ὀρνίθεια κιχληᾶν.
[340] [Σωκράτης]: διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως;
[340b] [Στρεψιάδης]: λέξον δὴ μοι, τί παθοῦσαι,
[341] εἵπερ νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν;
[342] οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται.
[342b] [Σωκράτης]: φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν;
[343] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδα σαφῶς· εἴξασιν γοῦν ἐρίοισιν πεπταμένοισιν,
[344] κούχλι γυναιξὶν μὰ Δί' οὐδ' ὅτιοῦν· αὐται δὲ ῥίνας ἔχουσιν.
[345] [Σωκράτης]: ἀπόκριναί νυν ἄττ' ἂν ἔρωμαι.
[345b] [Στρεψιάδης]: λέγε νυν ταχέως ὃ τι βούλει.
[346] [Σωκράτης]: ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν,
[347] ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ;
[347b] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' ἔγωγ'. εἴτα τί τοῦτο;
[348] [Σωκράτης]: γίγνονται πάνθ' ὃ τι βούλονται· κᾶτ' ἦν μὲν ἴδωσι κομήτην
[349] ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόν περ τὸν Ξενοφάντου,
[350] σκύπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ κενταύροις ἦκασαν αὐτάς.
[351] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ ἦν ἄρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωννα, τί δρῶσιν;
[352] [Σωκράτης]: ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
[353] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρα ταῦτα Κλεώνυμον αὐται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,
[354] ὅτι δειλότατον τοῦτον ἐώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.

[355] [Σωκράτης]: καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.

Chor

Anapäste

[356] [Στρεψιάδης]: χαίρετε τοίνυν ὦ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κάλλω,

[357] οὐρανομήκη ῥήξατε κάμοι φωνήν, ὦ παμβασίλειαι.

[358] [Χορός]: χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιογενὲς θηρατὰ λόγων φιλομούσων,

[359] σὺ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὃ τι χρήζεις·

[360] οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν

[361] πλὴν ἢ Προδίκω, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὐνεκα, σοὶ δέ,

[362] ὅτι βρενθῦει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῷφθαλμῷ παραβάλλεις,

[363] κάνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κάφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.

[364] [Στρεψιάδης]: ὦ γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες.

[365] [Σωκράτης]: αὐται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί, τᾶλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.

[366] [Στρεψιάδης]: ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε πρὸς τῆς γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεός ἐστιν;

[367] [Σωκράτης]: ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεύς.

[367b] [Στρεψιάδης]: τί λέγεις σύ;

[368] ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἀπάντων.

[369] [Σωκράτης]: αὐται δῆπου· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις αὐτὸ διδάξω.

[370] φέρε ποῦ γὰρ πῶποτ' ἄνευ Νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι;

[371] καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.

[372] [Στρεψιάδης]: νῆ τὸν Ἀπόλλω τοῦτό γέ τοι δὴ τῷ νῦν λόγῳ εὖ προσέφυσας·

[373] καίτοι πρότερον τὸν Δί' ἀληθῶς ὥμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.

[374] ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστὶ φράσον· τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.

[375] [Σωκράτης]: αὐται βροντῶσι κυλινδόμεναι.

[375b] [Στρεψιάδης]: τῷ τρόπῳ ὦ πάντα σὺ τολμῶν;

[376] [Σωκράτης]: ὅταν ἐμπλησθῶς ὕδατος πολλοῦ κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι,

[377] κατακρημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἴτα βαρεῖται

[378] εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.

[379] [Στρεψιάδης]: ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεύς, ὥστε φέρεσθαι;

[380] [Σωκράτης]: ἦκιστ' ἀλλ' αἰθέριος Δῖνος.

[380b] [Στρεψιάδης]: Δῖνος; τουτί μ' ἐλελήθειν,

[381] ὁ Ζεὺς οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ βασιλεύων.

[382] ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.

[383] [Σωκράτης]: οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ

[384] ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;

[385] [Στρεψιάδης]: φέρε τουτὶ τῷ χρῆ πιστεύειν;

[385b] [Σωκράτης]: ἀπὸ σαυτοῦ 'γὼ σε διδάξω.

[386] ἦδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεῖς εἴτ' ἐταράχθης

[387] τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν;

[388] [Στρεψιάδης]: νῆ τὸν Ἀπόλλω καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι, καὶ τετάρακται

[389] χῶσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ κέκραγεν·

[390] ἀτρέμας πρῶτον παππᾶξ παππᾶξ, κᾶπειτ' ἐπάγει παπαπαππᾶξ,

[391] χῶταν χέζω, κομιδῇ βροντᾶ παπαπαππᾶξ ὥσπερ ἐκεῖναι.

[392] [Σωκράτης]: σκέψαι τοίνυν ἀπὸ γαστριδίου τυννουτοῦ οἷα πέπορδας·

[393] τὸν δ' Ἄερα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν;

[394] [Στρεψιάδης]: ταῦτ' ἄρα καὶ τῶνόματ' ἀλλήλοιν βροντὴ καὶ πορδὴ ὁμοίω.

[395] ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρί, τοῦτο δίδαξον,

[396] καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει;

[397] τοῦτον γὰρ δὴ φανερώς ὁ Ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.

[398] [Σωκράτης]: καὶ πῶς ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ βεκκεσέληνε,
[399] εἵπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν
[400] οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἶς' ἐπίορκοι·
[401] ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει καὶ Σούνιον ἄκρον Ἀθηνέων
[402] καὶ τὰς δρυὺς τὰς μεγάλας· τί μαθών; οὐ γὰρ δὴ δρυὺς γ' ἐπιорκεῖ.
[403] [Στρεψιάδης]: οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει. τί γὰρ ἐστὶν δῆθ' ὁ κεραυνός;
[404] [Σωκράτης]: ὅταν ἐς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κατακλησθῇ,
[405] ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ, κᾶπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
[406] ῥήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα,
[407] ὑπὸ τοῦ ροίβδου καὶ τῆς ρύμης αὐτὸς ἑαυτὸν κατακάων.
[408] [Στρεψιάδης]: νῆ Δί' ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε Διασίοισιν
[409] ὀπτῶν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾶτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας·
[410] ἢ δ' ἄρ' ἐφυσᾷτ', εἴτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτῷ
[411] τῷφθαλμῷ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον.
[412] [Χορός]: ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν,
[413] ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλήσι γενήσῃ,
[414] εἰ μνήμων εἴ καὶ φροντιστὴς καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
[415] ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μήθ' ἐστὼς μήτε βαδίζων,
[416] μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς,
[417] οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων,
[418] καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα,
[419] νικᾶν πράττων καὶ βουλεύων καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.
[420] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐνεκά γε ψυχῆς στερρᾶς δυσκολοκοίτου τε μερίμνης
[421] καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς καὶ θυμβρεπιδείννου,
[422] ἀμέλει θαρρῶν οὐνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν.
[423] [Σωκράτης]: ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα πλὴν ἅπερ ἡμεῖς,
[424] τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν, τρία ταυτί;
[425] [Στρεψιάδης]: οὐδ' ἂν διαλεχθεῖην γ' ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις οὐδ' ἂν ἀπαντῶν·
[426] οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπεύσαιμ', οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν.
[427] [Χορός]: λέγε νυν ἡμῖν ὃ τι σοι δρῶμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ ἀτυχήσεις
[428] ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
[429] [Στρεψιάδης]: ὦ δέσποιναι δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρόν,
[430] τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.
[431] [Χορός]: ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοιπόν γ' ἀπὸ τουδὶ
[432] ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσῃ πλείονας ἢ σύ.
[433] [Στρεψιάδης]: μὴ 'μοί γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ,
[434] ἀλλ' ὅς' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.
[435] [Χορός]: τεύξει τοίνυν ὦν ἱμεῖρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς.
[436] ἀλλὰ σεαυτὸν θαρρῶν παράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοισιν.
[437] [Στρεψιάδης]: δράσω ταῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἢ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει
[438] διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον ὃς μ' ἐπέτριψεν.
[439] νῦν οὖν ἀτεχνῶς ὃ τι βούλονται
[440] τουτὶ τοῦμόν σῶμ' αὐτοῖσιν
[441] παρέχω, τύπτειν πεινῇν διψῇν
[442] αὐχμεῖν ῥιγῶν ἄσκον δείρειν,
[443] εἵπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,
[444] τοῖς τ' ἀνθρώποις εἶναι δόξω
[445] θρασὺς εὐγλωττος τολμηρὸς ἴτης
[446] βδελυρὸς ψευδῶν συγκολλητῆς
[447] εὐρησιεπὴς περίτριμμα δικῶν
[448] κύρβις κρόταλον κίναδος τρύμη
[449] μάσθλης εἴρων γλοιὸς ἀλαζῶν

[450] κέντρων μιὰρὸς στρόφις ἀργαλέος
[451] ματιολοιχός·
[452] ταῦτ' εἶ με καλοῦς' ἀπαντῶντες,
[453] δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρήζουσιν,
[454] κεῖ βούλονται
[455] νῆ τὴν Δήμητρ' ἔκ μου χορδὴν
[456] τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

Lyrik

[457] [Χορός]: λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ'
[458] οὐκ ἄτολμον ἀλλ' ἔτοιμον. ἴσθι δ' ὥς
[459] ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμηκες
[460] ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.
[461] [Στρεψιάδης]: τί πείσομαι;
[462] [Χορός]: τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
[463] ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.
[465] [Στρεψιάδης]: ἄρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ ποτ'
[467] ὄψομαι;
[467b] [Χορός]: ὥστε γέ σου πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ καθῆσθαι,
[470] βουλομένους ἀνακοινοῦσθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν
[471] πράγματα κἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων,
[475] ἄξια σῇ φρενὶ συμβουλευσομένου μετὰ σοῦ.

Anapæste

[476] [Χορός]: ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ τι περ μέλλεις προδιδάσκειν,
[477] καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.

Episode

[478] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
[479] ἵν' αὐτὸν εἰδὼς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς
[480] ἦδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.
[481] [Στρεψιάδης]: τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;
[482] [Σωκράτης]: οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι.
[483] ἦ μνημονικὸς εἶ;
[483b] [Στρεψιάδης]: δύο τρόπω νῆ τὸν Δία·
[484] ἦν μὲν γὰρ ὀφείληται τί μοι, μνήμων πάνυ·
[485] ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
[486] [Σωκράτης]: ἔνεστι δῆτα μανθάνειν ἐν τῇ φύσει;
[487] [Στρεψιάδης]: λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ', ἀποσπερεῖν δ' ἔνι.
[488] [Σωκράτης]: πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν;
[488b] [Στρεψιάδης]: ἀμέλει καλῶς.
[489] [Σωκράτης]: ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλλω σοι σοφὸν
[490] περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.
[491] [Στρεψιάδης]: τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
[492] [Σωκράτης]: ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὕτοσὶ καὶ βάρβαρος.
[493] δέδοικά σ' ὧ πρεσβῦτα μὴ πληγῶν δέει.
[494] φέρ' ἴδω τί δρᾷς, ἦν τίς σε τύπτῃ;
[494b] [Στρεψιάδης]: τύπτομαι,
[495] ἔπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,
[496] εἴτ' αὖθις ἀκαρῇ διαλιπὼν δικάζομαι.

[497] [Σωκράτης]: ἴθι νυν κατάθου θοίματιον.
 [497b] [Στρεψιάδης]: ἡδίκηκά τι;
 [498] [Σωκράτης]: οὐκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
 [499] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
 [500] [Σωκράτης]: κατάθου. τί ληρεῖς;
 [500b] [Στρεψιάδης]: εἶπε δὴ νύν μοι·
 [500c] [Σωκράτης]: τὸ τί;
 [501] [Στρεψιάδης]: ἦν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,
 [502] τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφορῆς γενήσομαι;
 [503] [Σωκράτης]: οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
 [504] [Στρεψιάδης]: οἴμοι κακοδαίμων ἡμιθνής γενήσομαι.
 [505] [Σωκράτης]: οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ
 [506] ἀνύσας τι δευρὶ θᾶπτον;
 [506b] [Στρεψιάδης]: ἐς τὴν χειρὲ νυν
 [507] δὸς μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὥς δέδοικ' ἐγὼ
 [508] εἴσω καταβαίνων ὥσπερ ἐς Τροφώνιου.
 [509] [Σωκράτης]: χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Parabasis

Vorspiel

[510] [Χορός]: ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας
 [511] οὔνεκα ταύτης.
 [512] εὐτυχία γένοιτο τάνθρωπῳ,
 [513] ὅτι προήκων
 [514] ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας
 [515] νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ
 [516] πράγμασιν χρωτίζεται
 [517] καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

Parabasis

[518] [Χορός]: ὦ θεώμενοι κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως
 [519] τάληθῆ νῆ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
 [520] οὕτω νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφός,
 [521] ὥς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιούς
 [522] καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμωδιῶν,
 [523] πρώτους ἡξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἢ παρέσχε μοι
 [524] ἔργον πλεῖστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
 [525] ἡττηθεὶς οὐκ ἄξιός ὢν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
 [526] τοῖς σοφοῖς, ὧν οὔνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
 [527] ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν προδῶσω τοὺς δεξιούς.
 [528] ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν,
 [529] ὁ σώφρων τε χῶ καταπύγων ἄριστ' ἡκουσάτην,
 [530] κάγω, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν, κοῦκ ἐξῆν πῶ μοι τεκεῖν,
 [531] ἐξέθηκα, παῖς δ' ἐτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
 [532] ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κάπαιδεύσατε·
 [533] ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ' ὄρκια.
 [534] νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμωδία
 [535] ζητοῦσ' ἦλθ', ἣν που 'πιτύχη θεαταῖς οὕτω σοφοῖς·
 [536] γινώσκεται γάρ, ἦνπερ ἴδῃ, τᾶδελφοῦ τὸν βόστρυχον.

[537] ὥς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἥτις πρῶτα μὲν
[538] οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκυτίον καθειμένον
[539] ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ, τοῖς παιδίοις ἴν' ἢ γέλως·
[540] οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς, οὐδὲ κόρδαχ' εἴλκυσεν,
[541] οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τᾶπη τῇ βακτηρίᾳ
[542] τύπτει τὸν παρόντ' ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
[543] οὐδ' εἰσῆξε δᾶδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοῦ ἰοῦ βοᾶ,
[544] ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
[545] κάγῳ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὦν ποιητῆς οὐ κομῶ,
[546] οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἔξαπατᾶν δις καὶ τρίς ταῦτ' εἰσάγων,
[547] ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας ἐσφέρων σοφίζομαι,
[548] οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιὰς·
[549] ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα,
[550] κούκ ἐτόλμησ' αὐθις ἐπεμνηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ.
[551] οὔτοι δ', ὥς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέρβολος,
[552] τοῦτον δείλαιον κολετρῶσ' ἀεὶ καὶ τὴν μητέρα.
[553] Εὐπολὶς μὲν τὸν Μαρικᾶν πρῶτιστον παρὲλκυσεν
[554] ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους ἱππέας κακὸς κακῶς,
[555] προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσῃ τοῦ κόρδακος οὐνεχ', ἦν
[556] Φρόνιχος πάλαι πεποίηχ', ἦν τὸ κῆτος ἦσθιεν.
[557] εἴθ' Ἑρμιππος αὐθις ἐποίησεν εἰς Ὑπέρβολον,
[558] ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον,
[559] τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι.
[560] ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·
[561] ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνεσθ' εὐρήμασιν,
[562] ἐς τὰς ὥρας τὰς ἐτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.

Strophe

[563] [Χορός]: ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν
[564] Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν
[565] πρῶτα μέγαν κικλήσκω·
[566] τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,
[567] γῆς τε καὶ ἀλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·
[568] καὶ μεγαλῶνυμον ἡμέτερον πατέρ'
[570] Αἰθέρα σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων·
[571] τόν θ' ἵππωνώμαν, ὃς ὑπερλάμπροις
[572] ἄκτῖσιν κατέχει
[573] γῆς πέδον μέγας ἐν θεοῖς
[574] ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

Epirrhema

[575] [Χορός]: ὦ σοφώτατοι θεαταὶ δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
[576] ἡδικημέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·
[577] πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
[578] δαιμόνων ἡμῖν μόναίς οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
[579] αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἢ τις ἔξοδος
[580] μηδεὶν ξὺν νῶ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ ψακάζομεν.
[581] εἴτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
[582] ἠνίχ' ἠρεῖσθε στρατηγόν, τὰς ὀφρὺς συνήγομεν
[583] κάποιοῦμεν δεινά, βροντῇ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς·
[584] ἢ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς, ὁ δ' ἥλιος

[585] τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας
[586] οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
[587] ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
[588] τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
[589] ἄττ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ' ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν.
[590] ὥς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥαδίως διδάξομεν·
[591] ἦν Κλέωνα τὸν λάρων δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς
[592] εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
[593] αὐθις ἐς τάρχαϊον ὑμῖν, εἴ τι κάξημάρτετε,
[594] ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει συνοίσεται.

Antistrophe

[595] [Χορός]: ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἄναξ
[596] Δήλιε Κυνθίαν ἔχων
[597] ὑψικέρατα πέτραν,
[598] ἥ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρυσον ἔχεις
[600] οἶκον ἐν ᾧ κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν,
[601] ἥ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς
[602] αἰγίδος ἡνίοχος πολιοῦχος Ἀθάνα,
[603] Παρνασσίαν θ' ὅς κατέχων
[604] πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ
[605] Βάκχαις Δελφίσιν ἐμπρέπων,
[606] κωμαστῆς Διόνυσος.

Antepirrhema

[607] [Χορός]: ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
[608] ἡ σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
[609] πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
[610] εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι
[611] ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας οὐ λόγοις ἀλλ' ἐμφανῶς.
[612] πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς ἐς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμήν,
[613] ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἐσπέρας,
[614] μὴ πρίη παῖ δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς σεληναίας καλόν.
[615] ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
[616] οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπαῖν·
[617] ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε
[618] ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δειπνοῦ κάπῳσιν οἶκαδε,
[619] τῆς ἐορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
[620] κᾶθ' ὅταν θύειν δέη, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
[621] πολλακίς δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
[622] ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπηδόνα,
[623] σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'· ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος
[624] τῆτες ἱερομνημονεῖν, κᾶπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
[625] τὸν στέφανον ἀφηρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
[626] κατὰ σελήνην ὥς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

Lyrische Szene

- [627] [Σωκράτης]: μὰ τὴν Ἀναπνοὴν μὰ τὸ Χάος μὰ τὸν Ἀέρα
[628] οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
[629] οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσιμονα·
[630] ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων
[631] ταῦτ' ἐπιέλλησται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
[632] αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
[633] ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών;
[634] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐκ ἔῴσί μ' ἐξενεγκεῖν οἱ κόρεις.
[635] [Σωκράτης]: ἀνύσας τι κατάθου καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.
[635b] [Στρεψιάδης]: ἰδοῦ.
[636] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
[637] ὦν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
[638] πότερα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν;
[639] [Στρεψιάδης]: περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'. ἔναγχος γάρ ποτε
[640] ὑπ' ἀλφитаμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ.
[641] [Σωκράτης]: οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
[642] ἠγεῖ· πότερα τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;
[643] [Στρεψιάδης]: ἐγὼ μὲν οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.
[644] [Σωκράτης]: οὐδὲν λέγεις ὠνθρωπε.
[644b] [Στρεψιάδης]: περίδου νυν ἐμοί,
[645] εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.
[646] [Σωκράτης]: ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
[647] ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ῥυθμῶν.
[648] [Στρεψιάδης]: τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τᾶλφिता;
[649] [Σωκράτης]: πρῶτον μὲν εἶναι κομπὸν ἐν συνουσίᾳ,
[650] ἐπαίονθ' ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν
[651] κατ' ἐνόπλιον, χῳποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.
[652] [Στρεψιάδης]: κατὰ δάκτυλον; νῆ τὸν Δί', ἀλλ' οἶδ'.
[652b] [Σωκράτης]: εἰπέ δῆ.
[653] [Στρεψιάδης]: τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;
[654] πρὸ τοῦ μέν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος, οὐτοσί.
[655] [Σωκράτης]: ἀγρεῖος εἶ καὶ σκαιός.
[655b] [Στρεψιάδης]: οὐ γὰρ ὥζυρὲ
[656] τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν.
[656b] [Σωκράτης]: τί δαί;
[657] [Στρεψιάδης]: ἐκεῖν' ἐκεῖνο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.
[658] [Σωκράτης]: ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν,
[659] τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
[660] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τᾶρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι·
[661] κριὸς τράγος ταῦρος κύων ἀλεκτρυών.
[662] [Σωκράτης]: ὀρθῶς δὲ πάσχεις; τὴν τε θήλειαν καλεῖς
[663] ἀλεκτρυόνα κατὰ ταῦτ' καὶ τὸν ἄρρενα.
[664] [Στρεψιάδης]: πῶς δὴ φέρ';
[664b] [Σωκράτης]: ὅπως; ἀλεκτρυὼν κάλεκτρυών.
[665] [Στρεψιάδης]: νῆ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν;
[666] [Σωκράτης]: ἀλεκτρύαιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
[667] [Στρεψιάδης]: ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νῆ τὸν Ἀέρα·
[668] ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου
[669] διαλφितῶσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
[670] [Σωκράτης]: ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον· τὴν κάρδοπον

[671] ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὔσαν.
 [671b] [Στρεψιάδης]: τῷ τρόπῳ
 [672] ἄρρενα καλῶ ἔγω κάρδοπον;
 [672b] [Σωκράτης]: μάλιστά γε,
 [673] ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον.
 [673b] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆ; φράσον.
 [674] [Σωκράτης]: ταύτὸν δύναταί σοι κάρδοπος Κλεωνύμῳ.
 [675] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ὧγάθ' οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμῳ,
 [676] ἀλλ' ἐν θυεῖα στρογγύλῃ γ' ἂν ἐμάττετο.
 [677] ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν;
 [677b] [Σωκράτης]: ὅπως;
 [678] τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.
 [679] [Στρεψιάδης]: τὴν καρδόπην θήλειαν;
 [679b] [Σωκράτης]: ὀρθῶς γὰρ λέγεις.
 [680] [Στρεψιάδης]: ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.
 [681] [Σωκράτης]: ἔτι δῆ γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,
 [682] ἅττ' ἄρρεν' ἐστίν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.
 [683] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν.
 [683b] [Σωκράτης]: εἰπὲ δῆ.
 [684] [Στρεψιάδης]: Λύσιλλα Φίλιννα Κλειταγόρα Δημητρία.
 [685] [Σωκράτης]: ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων;
 [685b] [Στρεψιάδης]: μυρία.
 [686] Φιλόξενος Μελησίας Ἀμυνίας.
 [687] [Σωκράτης]: ἀλλ' ὧ πόνηρε ταῦτά γ' ἐστ' οὐκ ἄρρενα.
 [688] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστιν;
 [688b] [Σωκράτης]: οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 [689] πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνία;
 [690] [Στρεψιάδης]: ὅπως ἄν; ὠδί, δεῦρο δεῦρ' Ἀμυνία.
 [691] [Σωκράτης]: ὀρᾶς; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.
 [692] [Στρεψιάδης]: οὐκ οὖν δικαίως ἦτις οὐ στρατεύεται;
 [693] ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω;
 [694] [Σωκράτης]: οὐδὲν μὰ Δί' ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ —
 [694b] [Στρεψιάδης]: τί δρῶ;
 [695] [Σωκράτης]: ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.
 [696] [Στρεψιάδης]: μὴ δῆθ' ἰκετεύω σ' ἐνγεταῦθ'· ἀλλ' εἴ γε χρή,
 [697] χαμαί μ' ἕασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι.
 [698] [Σωκράτης]: οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.
 [698b] [Στρεψιάδης]: κακοδαίμων ἐγώ,
 [699] οἷαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.

Strophe

[700] [Χορός]: φρόντιζε δῆ καὶ διάθρει πάντα τρόπον τε σαυτὸν
 [701] στρόβει πυκνώσας.
 [702] ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσης,
 [703] ἐπ' ἄλλο πῆδα
 [705] νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὁμμάτων.
 [706] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

Iamben

- [707] [Στρεψιάδης]: ἄτταταῖ ἄτταταῖ.
[708] [Χορός]: τί πάσχεις; τί κάμνεις;
[709] [Στρεψιάδης]: ἀπόλλυμαι δείλαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος
[710] δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,
[711] καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν
[712] καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν
[713] καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν
[714] καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,
[715] καί μ' ἀπολοῦσιν.
[716] [Χορός]: μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν.
[717] [Στρεψιάδης]: καὶ πῶς; ὅτε μου
[718] φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,
[719] φρούδη ψυχὴ, φρούδη δ' ἐμβάς·
[720] καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς
[721] φρουρᾶς ἔδων
[722] ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.
[723] [Σωκράτης]: οὗτος τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις;
[723b] [Στρεψιάδης]: ἐγώ;
[724] νῆ τὸν Ποσειδῶ.
[724b] [Σωκράτης]: καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;
[725] [Στρεψιάδης]: ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μου τι περιλειφθήσεται.
[726] [Σωκράτης]: ἀπολεῖ κάκιστ'.
[726b] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ὦγάθ' ἀπόλλωλ' ἀρτίως.
[727] [Σωκράτης]: οὐ μαλθακιστέ' ἀλλὰ περικαλυπτέα.
[728] ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς
[729] κάπαιόλημ'.
[729b] [Στρεψιάδης]: οἷμοι τίς ἄν δῆτ' ἐπιβάλαι
[730] ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα;
[731] [Σωκράτης]: φέρε νυν ἀθρήσω πρῶτον ὃ τι ὀρᾷ τουτονί.
[732] οὗτος καθεύδεις;
[732b] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
[733] [Σωκράτης]: ἔχεις τι;
[733b] [Στρεψιάδης]: μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'.
[733c] [Σωκράτης]: οὐδὲν πάνυ;
[734] [Στρεψιάδης]: οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
[735] [Σωκράτης]: οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;
[736] [Στρεψιάδης]: περὶ τοῦ; σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ὧ Σώκρατες.
[737] [Σωκράτης]: αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτος ἐξευρὼν λέγε.
[738] [Στρεψιάδης]: ἀκήκοας μυριάκις ἀγὼ βούλομαι,
[739] περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
[740] [Σωκράτης]: ἴθι νῦν καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
[741] λεπτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
[742] ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν.
[742b] [Στρεψιάδης]: οἷμοι τάλας.
[743] [Σωκράτης]: ἔχ' ἀτρέμα· κἄν ἀπορῆς τι τῶν νοημάτων,
[744] ἀφεῖς ἄπελθε, καὶ κατὰ τὴν γνώμην πάλιν
[745] κίνησον αὐθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.
[746] [Στρεψιάδης]: ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον.
[746b] [Σωκράτης]: τί ὧ γέρον;
[747] [Στρεψιάδης]: ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.

[748] [Σωκράτης]: ἐπίδειξον αὐτήν.
 [748b] [Στρεψιάδης]: εἶπε δὴ νύν μοι —
 [748c] [Σωκράτης]: τὸ τί;
 [749] [Στρεψιάδης]: γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλὴν
 [750] καθέλομι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἴτα δὴ
 [751] αὐτὴν καθεύρξαμι' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,
 [752] ὥσπερ κάτοπτρον, κᾶτα τηροίην ἔχων —
 [753] [Σωκράτης]: τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ';
 [753b] [Στρεψιάδης]: ὅ τι;
 [754] εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
 [755] οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους.
 [755b] [Σωκράτης]: ὅτι; τί δὴ;
 [756] [Στρεψιάδης]: ὅτι κατὰ μῆνα τὰ γύριον δανεῖζεται.
 [757] [Σωκράτης]: εὖ γ'· ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
 [758] εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
 [760] ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσαιας εἰπέ μοι.
 [761] [Στρεψιάδης]: ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον.
 [762] [Σωκράτης]: μή νυν περὶ σαυτὸν εἴλλε τὴν γνώμην ἀεί,
 [763] ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα
 [764] λινόδετον ὥσπερ μηλολόνην τοῦ ποδός.
 [765] [Στρεψιάδης]: ἤρρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
 [766] ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί.
 [766b] [Σωκράτης]: ποίαν τινά;
 [767] [Στρεψιάδης]: ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
 [768] ταύτην ἐόρακας τὴν καλήν, τὴν διαφανῆ,
 [769] ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι;
 [769b] [Σωκράτης]: τὴν ὕαλον λέγεις;
 [770] [Στρεψιάδης]: ἔγωγε. φέρε τί δῆτ' ἂν, εἰ ταύτην λαβὼν,
 [770a] ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
 [771] ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
 [772] τὰ γράμματ' ἐκτῆξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;
 [773] [Σωκράτης]: σοφῶς γε νῆ τὰς Χάριτας.
 [773b] [Στρεψιάδης]: οἴμ' ὥς ἥδομαι
 [774] ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.
 [775] [Σωκράτης]: ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον.
 [775b] [Στρεψιάδης]: τὸ τί;
 [776] [Σωκράτης]: ὅπως ἀποστρέψαι' ἂν ἀντιδικῶν δίκην
 [777] μέλλων ὀφλήσειν μὴ παρόντων μαρτύρων.
 [778] [Στρεψιάδης]: φαυλότατα καὶ ῥᾶστ'.
 [778b] [Σωκράτης]: εἶπε δὴ.
 [778c] [Στρεψιάδης]: καὶ δὴ λέγω.
 [779] εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστῶσης δίκης,
 [780] πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων.
 [781] [Σωκράτης]: οὐδὲν λέγεις.
 [781b] [Στρεψιάδης]: νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ
 [782] οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεώτος εἰσάξει δίκην.
 [783] [Σωκράτης]: ὕλαϊς· ἄπερρ', οὐκ ἂν διδάξαμι' ἂν σ' ἔτι.
 [784] [Στρεψιάδης]: ὅτι; τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν ὧ Σώκρατες.
 [785] [Σωκράτης]: ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἄττ' ἂν καὶ μάθης·
 [786] ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.
 [787] [Στρεψιάδης]: φέρ' ἴδω τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;
 [788] τίς ἦν ἐν ἧ' ἡματτόμεθα μέντοι τᾶλφιστα;

[789] οἶμοι τίς ἦν;
 [789b] [Σωκράτης]: οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,
 [790] ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
 [791] [Στρεψιάδης]: οἶμοι τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;
 [792] ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
 [793] ἀλλ' ὦ Νεφέλαι χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
 [794] [Χορός]: ἡμεῖς μὲν ὦ πρεσβῦτα συμβουλευόμεν,
 [795] εἴ σοί τις υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
 [796] πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
 [797] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλός τε κάγαθός·
 [798] ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω;
 [799] [Χορός]: σὺ δ' ἐπιτρέπεις;
 [799b] [Στρεψιάδης]: εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,
 [800] κᾶστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.
 [801] ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ 'θέλη,
 [802] οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ κ' τῆς οἰκίας.
 [803] ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

Antistrophe

[804] [Χορός]: ἄρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ' ἔξων
 [805] μόνας θεῶν; ὥς
 [806] ἔτοιμος ὅδ' ἐστὶν ἅπαντα δρᾶν
 [807] ὅσ' ἂν κελεύῃς.
 [810] σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερώς ἐπηρμένου
 [811] γνοὺς ἀπολάψεις ὃ τι πλεῖστον δύνασαι,
 [812] ταχέως· φιλεῖ γὰρ πως τὰ τοιαῦθ' ἐτέρᾳ τρέπεσθαι.

Iamben

[814] [Στρεψιάδης]: οὗτοι μὰ τὴν Ὀμίχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς·
 [815] ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.
 [816] [Φειδιππίδης]: ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις ὦ πάτερ;
 [817] οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.
 [818] [Στρεψιάδης]: ἰδοὺ γ' ἰδοὺ, Δί' Ὀλύμπιον· τῆς μωρίας,
 [819] τὸν Δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί.
 [820] [Φειδιππίδης]: τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτέρόν;
 [820b] [Στρεψιάδης]: ἐνθυμούμενος
 [821] ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαιϊκά.
 [822] ὅμως γε μὴν πρόσσελθ', ἵν' εἰδῇς πλείονα,
 [823] καί σοι φράσω τι πρᾶγμ' ὃ μαθὼν ἀνὴρ ἔσει.
 [824] ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.
 [825] [Φειδιππίδης]: ἰδοὺ· τί ἔστιν;
 [825b] [Στρεψιάδης]: ὦμοσας νυνὶ Δία.
 [826] [Φειδιππίδης]: ἔγωγ'·
 [826b] [Στρεψιάδης]: ὀρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
 [827] οὐκ ἔστιν ὦ Φειδιππίδη Ζεύς.
 [827b] [Φειδιππίδης]: ἀλλὰ τίς;
 [828] [Στρεψιάδης]: Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακῶς.
 [829] [Φειδιππίδης]: αἰβοῖ τί ληρεῖς;
 [829b] [Στρεψιάδης]: ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
 [830] [Φειδιππίδης]: τίς φησι ταῦτα;
 [830b] [Στρεψιάδης]: Σωκράτης ὁ Μήλιος

[831] καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἵχνη.
 [832] [Φειδιππίδης]: σὺ δ' ἐς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας
 [833] ὥστ' ἀνδράσιν πεῖθει χολῶσιν;
 [833b] [Στρεψιάδης]: εὐστόμει
 [834] καὶ μηδὲν εἵπης φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς
 [835] καὶ νοῦν ἔχοντας· ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
 [836] ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἠλείψατο,
 [837] οὐδ' ἐς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ
 [838] ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.
 [839] ἀλλ' ὥς τάχιστ' ἐλθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
 [840] [Φειδιππίδης]: τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;
 [841] [Στρεψιάδης]: ἄληθες; ὅσαπερ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·
 [842] γνῶσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθῆς εἶ καὶ παχύς.
 [843] ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
 [844] [Φειδιππίδης]: οἴμοι τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;
 [845] πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω,
 [846] ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
 [847] [Στρεψιάδης]: φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τί ὀνομάζεις; εἰπέ μοι.
 [848] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρυόνα.
 [848b] [Στρεψιάδης]: καλῶς γε. ταυτηνὶ δὲ τί;
 [849] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρυόν'·
 [849b] [Στρεψιάδης]: ἄμφω ταυτό; καταγέλαστος εἶ.
 [850] μή νυν τὸ λοιπόν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
 [851] ἀλεκτρύαιναν τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
 [852] [Φειδιππίδης]: ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ
 [853] εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
 [854] [Στρεψιάδης]: χᾶτερά γε πόλλ'. ἀλλ' ὃ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
 [855] ἐπελανθανόμην ἂν εὐθύς ὑπὸ πλήθους ἐτών.
 [856] [Φειδιππίδης]: διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμάτιον ἀπώλεσας;
 [857] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
 [858] [Φειδιππίδης]: τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτροφας ὤνότητε σύ;
 [859] [Στρεψιάδης]: ὥσπερ Περικλέης ἐς τὸ δέον ἀπώλεσα.
 [860] ἀλλ' ἴθι βάδιζ', ἴωμεν· εἴτα τῷ πατρὶ
 [861] πιθόμενος ἐξάμαρτε· κἀγὼ τοί ποτε,
 [862] οἶδ', ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,
 [863] ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν,
 [864] τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.
 [865] [Φειδιππίδης]: ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
 [866] [Στρεψιάδης]: εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ' ᾧ Σώκρατες,
 [867] ἔξελθ'· ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονὶ
 [868] ἄκοντ' ἀναπείσας.
 [868b] [Σωκράτης]: νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι,
 [869] καὶ τῶν κρεμαθῶν οὔπω τρίβων τῶν ἐνθάδε.
 [870] [Φειδιππίδης]: αὐτὸς τρίβων εἴης ἄν, εἰ κρέμαιό γε.
 [871] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ;
 [872] [Σωκράτης]: ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἡλίθιον ἐφθέγγατο
 [873] καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διερρυηκόσιν.
 [874] πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὔτος ἀπόφυξιν δίκης
 [875] ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;
 [876] καίτοι γε ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
 [877] [Στρεψιάδης]: ἀμέλει δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει·
 [878] εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὃν τυννουτονὶ

[879] ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν,
 [880] ἀμαξίδας τε σκυτίνας ἠργάζετο,
 [881] κὰκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
 [882] ὅπως δ' ἐκείνῳ τὸ λόγῳ μαθήσεται,
 [883] τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥττονα,
 [884] ὃς τᾶδिका λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα·
 [885] ἔαν δὲ μή, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.
 [886] [Σωκράτης]: αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.
 [887] ἐγὼ δ' ἀπέσομαι.
 [887b] [Στρεψιάδης]: τοῦτό νυν μέμνησ', ὅπως
 [888] πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.
 [888a] [Χορός:] [[Zeile Lost]]

Agon

Proagon

[889] [Δίκαιος Λόγος]: χώρει δευρί, δεῖξον σαυτὸν
 [890] τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὢν.
 [891] [Ἄδικος Λόγος]: ἴθ' ὅποι χρήσεις. πολὺ γὰρ μάλλον 'ς
 [892] ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
 [893] [Δίκαιος Λόγος]: ἀπολεῖς σύ; τίς ὢν;
 [893b] [Ἄδικος Λόγος]: λόγος.
 [893c] [Δίκαιος Λόγος]: ἥττων γ' ὢν.
 [894] [Ἄδικος Λόγος]: ἀλλὰ σε νικῶ τὸν ἐμοῦ κρείττω
 [895] φάσκοντ' εἶναι.
 [895b] [Δίκαιος Λόγος]: τί σοφὸν ποιῶν;
 [896] [Ἄδικος Λόγος]: γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.
 [897] [Δίκαιος Λόγος]: ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ
 [898] τοὺς ἀνοήτους.
 [899] [Ἄδικος Λόγος]: οὐκ, ἀλλὰ σοφούς.
 [899b] [Δίκαιος Λόγος]: ἀπολῶ σε κακῶς.
 [900] [Ἄδικος Λόγος]: εἰπέ τί ποιῶν;
 [900b] [Δίκαιος Λόγος]: τὰ δίκαια λέγων.
 [901] [Ἄδικος Λόγος]: ἀλλ' ἀνατρέψω γ' αὐτ' ἀντιλέγων·
 [902] οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημὶ δίκην.
 [903] [Δίκαιος Λόγος]: οὐκ εἶναι φῆς;
 [903b] [Ἄδικος Λόγος]: φέρε γὰρ ποῦ 'στιν;
 [904] [Δίκαιος Λόγος]: παρὰ τοῖσι θεοῖς.
 [904a] [Ἄδικος Λόγος]: πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
 [905] οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ
 [906] δήσας;
 [906b] [Δίκαιος Λόγος]: αἰβοῖ τουτὶ καὶ δὴ
 [907] χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.
 [908] [Ἄδικος Λόγος]: τυφογέρων εἴ κανάρμοστος.
 [909] [Δίκαιος Λόγος]: καταπύγων εἴ καναίσχυντος.
 [910] [Ἄδικος Λόγος]: ῥόδα μ' εἴρηκας.
 [910b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ βωμολόχος.
 [911] [Ἄδικος Λόγος]: κρίνεσι στεφανοῖς.
 [911b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ πατραλοίας.
 [912] [Ἄδικος Λόγος]: χρυσῶ πάττων μ' οὐ γινώσκεις.
 [913] [Δίκαιος Λόγος]: οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ.

[914] [Ἄδικος Λόγος]: νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.

[915] [Δίκαιος Λόγος]: θρασὺς εἶ πολλοῦ.

[915b] [Ἄδικος Λόγος]: σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.

[916] [Δίκαιος Λόγος]: διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν

[917] οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων·

[918] καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις

[919] οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.

[920] [Ἄδικος Λόγος]: αὐχμεῖς αἰσχρῶς.

[920b] [Δίκαιος Λόγος]: σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.

[921] καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,

[922] Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,

[923] ἐκ πηριδίου

[924] γνῶμας τρώγων Πανδελετείους.

[925] [Ἄδικος Λόγος]: ὦμοι σοφίας —

[925b] [Δίκαιος Λόγος]: ὦμοι μανίας —

[926] [Ἄδικος Λόγος]: ἦς ἐμνήσθης —

[927] [Δίκαιος Λόγος]: τῆς σῆς, πόλεώς θ' ἦτις σε τρέφει

[928] λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.

[929] [Ἄδικος Λόγος]: οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὦν.

[930] [Δίκαιος Λόγος]: εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρή

[931] καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.

[932] [Ἄδικος Λόγος]: δεῦρ' ἴθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.

[933] [Δίκαιος Λόγος]: κλαύσει, τὴν χεῖρ' ἣν ἐπιβάλλης.

[934] [Χορός]: παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.

[935] ἀλλ' ἐπίδειξαι σύ τε τοὺς προτέρους

[936] ἅττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν

[937] παίδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶν

[938] ἀντιλεγόντων κρίνας φοιτᾷ.

[939] [Δίκαιος Λόγος]: δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω.

[939b] [Ἄδικος Λόγος]: κᾶγω γ' ἐθέλω.

[940] [Χορός]: φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος;

[941] [Ἄδικος Λόγος]: τούτῳ δώσω·

[942] κᾶτ' ἐκ τούτων ὦν ἂν λέξῃ

[943] ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν

[944] καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.

[945] τὸ τελευταῖον δ', ἣν ἀναγρύζη,

[946] τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τώφθαλμῷ

[947] κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν

[948] ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

Strophe

[949] [Χορός]: νῦν δεῖξετον τῷ πισύνῳ τοῖς περιδεξίοισι

[950] λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις,

[951] ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.

[955] νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,

[956] ἦς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος.

Katakeleusmos

[959] [Χορός]: ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας,
[960] ῥῆξον φωνὴν ἥτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

Epirrhema

[961] [Δίκαιος Λόγος]: λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο,
[962] ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἦνθουν καὶ σωφροσύνη 'νενόμιστο.
[963] πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι·
[964] εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κιθαριστοῦ
[965] τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἄθρόους, κεῖ κριμνώδη καταναίφοι.
[966] εἶτ' αὖ προμαθεῖν ἄσμ' ἐδίδασκεν τῷ μηρῷ μὴ ξυνέχοντας,
[967] ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν ἢ τηλέπορόν τι βόαμα,
[968] ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
[969] εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειεν τινα καμπήν,
[970] οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρύνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
[971] ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.
[972] ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
[973] τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·
[975] εἶτ' αὖ πάλιν αὐθις ἀνιστάμενον συμῆσαι, καὶ προνοεῖσθαι
[976] εἶδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.
[977] ἠλείψατο δ' ἂν τοῦμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερθεν τότ' ἂν, ὥστε
[978] τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει·
[979] οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν
[980] αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγέων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν,
[981] οὐδ' ἀνελέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν καὶ κεφάλαιον ῥαφανίδος,
[982] οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ σέλινον,
[983] οὐδ' ὀσφογαεῖν οὐδὲ κιχλίζειν οὐδ' ἴσχειν τῷ πόδ' ἐναλλάξ.
[984] [Ἄδικος Λόγος]: ἀρχαῖά γε καὶ Διιπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνάμεστα
[985] καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων.
[985b] [Δίκαιος Λόγος]: ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα,
[986] ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμὴ παίδευσις ἔθρεψεν.
[987] σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι·
[988] ὥστε μ' ἀπάγχεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοῦς
[989] τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτογενείας.
[990] πρὸς ταῦτ' ὦ μειράκιον θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρεῖττω λόγον αἰροῦ·
[991] κάπιστήσῃ μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι,
[992] καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἂν σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι·
[993] καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσιν,
[994] καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας σκαιουργεῖν, ἄλλο τε μηδὲν
[995] αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τᾶγαλμ' ἀναπλάττειν·
[996] μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνῶς
[997] μήλω βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῇς·
[998] μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν, μηδ' ἰαπετὸν καλέσαντα
[999] μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης.
[1000] [Ἄδικος Λόγος]: εἰ ταῦτ' ὦ μειράκιον πείσει τούτῳ, νῆ τὸν Διόνυσον
[1001] τοῖς ἱποκράτους υἱέσιν εἴξεις καὶ σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.
[1002] [Δίκαιος Λόγος]: ἀλλ' οὖν λιπαρὸς γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις,
[1003] οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷάπερ οἱ νῦν,
[1004] οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου·
[1005] ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξει
[1006] στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σῶφρονος ἡλικιώτου,

[1007] μιλακος ὄρων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλλοβολούσης,
[1008] ἥρος ἐν ὥρᾳ χαίρων, ὁπότεν πλάτανος πτελέα ψιθυρίζει.

Pnigos

[1009] [Δίκαιος Λόγος]: ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγῶ φράζω,
[1010] καὶ πρὸς τούτοις προσέχης τὸν νοῦν,
[1011] ἔξεις ἀεὶ
[1012] στῆθος λιπαρόν, χροῖαν λαμπράν,
[1013] ὦμους μεγάλους, γλῶτταν βαιάν,
[1014] πυγὴν μεγάλην, πόσθην μικράν.
[1015] ἦν δ' ἅπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης,
[1016] πρῶτα μὲν ἔξεις
[1017] χροῖαν ὠχράν, ὦμους μικρούς,
[1018] στῆθος λεπτόν, γλῶτταν μεγάλην,
[1019] πυγὴν μικράν, κωλὴν μεγάλην,
[1020] ψήφισμα μακρόν, καὶ σ' ἀναπεῖσει
[1020a] τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἡγεῖσθαι,
[1021] τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν·
[1022] καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
[1023] καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

Antistrophe

[1024] [Χορός]: ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ἐπασκῶν,
[1025] ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
[1029] τεύδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ
[1030] τῶν προτέρων· πρὸς τάδε σ' ὦ κομποπρεπῇ μοῦσαν ἔχων,
[1031] δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὡς ἡῦδοκίμηκεν ἀνήρ.

Antikatakeleusmos

[1034] [Χορός]: δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτόν,
[1035] εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.

Antepirrhemata

[1036] [Ἄδικος Λόγος]: καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμεν τὰ σπλάγχνα κάπεθύμουν
[1037] ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμασι συνταράξαι.
[1038] ἐγὼ γὰρ ἦττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην
[1039] ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρῶτιστος ἐπενόησα
[1040] τοῖσιν νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τάναντί' ἀντιλέξαι.
[1041] καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
[1042] αἰρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.
[1043] σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ἣ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω,
[1044] ὅστις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
[1045] καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;
[1046] [Δίκαιος Λόγος]: ὅτιη κάκιστόν ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
[1047] [Ἄδικος Λόγος]: ἐπίσχε· εὐθὺς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον.
[1048] καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίς ἄνδρ' ἄριστον
[1049] ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόρους πονῆσαι.
[1050] [Δίκαιος Λόγος]: ἐγὼ μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
[1051] [Ἄδικος Λόγος]: ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;

[1052] καίτοι τίς ἀνδρειότερος ἦν;

[1052b] [Δίκαιος Λόγος]: ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα,

[1053] ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων

[1054] πληῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.

[1055] [Ἄδικος Λόγος]: εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.

[1056] εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει

[1057] τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.

[1058] ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν ἐς τὴν γλῶτταν, ἦν ὁδὶ μὲν

[1059] οὗ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δέ φημι.

[1060] καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι· δύο κακῶ μεγίστω.

[1061] ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἤδη

[1062] ἀγαθὰν τι γενόμενον, φράσον, καί μ' ἐξέλεγξον εἰπών.

[1063] [Δίκαιος Λόγος]: πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.

[1064] [Ἄδικος Λόγος]: μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.

[1065] Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ

[1066] εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.

[1067] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεὺς.

[1068] [Ἄδικος Λόγος]: κᾶτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ὥχετ'. οὐ γὰρ ἦν ὑβριστὴς

[1069] οὐδ' ἠδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παννυχίζειν·

[1070] γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει· σὺ δ' εἰ Κρόνιππος.

[1071] σκέψαι γὰρ ὧ μαιράκιον ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα

[1072] ἄνεστιν, ἠδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,

[1073] παίδων γυναικῶν κοττάβων ὄψων πότων κιχλισμῶν.

[1074] καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;

[1075] εἶεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.

[1076] ἡμαρτες, ἡράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κᾶτ' ἐλήφθης·

[1077] ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἰ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμילῶν

[1078] χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.

[1079] μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,

[1080] ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας· εἴτ' ἐς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν,

[1081] κάκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·

[1082] καίτοι σὺ θνητὸς ὦν θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;

[1083] [Δίκαιος Λόγος]: τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι τέφρα τε τιλθῇ,

[1084] ἔξει τινὰ γνώμην λέγειν τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;

[1085] [Ἄδικος Λόγος]: ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν;

Antipnigos

[1086] [Δίκαιος Λόγος]: τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;

[1087] [Ἄδικος Λόγος]: τί δῆτ' ἐρεῖς, ἦν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;

[1088] [Δίκαιος Λόγος]: σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο;

[1088b] [Ἄδικος Λόγος]: φέρε δὴ μοι φράσον·

[1089] συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;

[1090] [Δίκαιος Λόγος]: ἐξ εὐρυπρώκτων.

[1090b] [Ἄδικος Λόγος]: πείθομαι.

[1091] τί δαί; τραγωδοῦς' ἐκ τίνων;

[1092] [Δίκαιος Λόγος]: ἐξ εὐρυπρώκτων.

[1092b] [Ἄδικος Λόγος]: εὖ λέγεις.

[1093] δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;

[1094] [Δίκαιος Λόγος]: ἐξ εὐρυπρώκτων.

[1094b] [Ἄδικος Λόγος]: ἄρα δῆτ'

[1095] ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;

[1096] καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι
[1097] πλείους σκόπει.
[1097b] [Δίκαιος Λόγος]: καὶ δὴ σκοπῶ.
[1098] [Ἄδικος Λόγος]: τί δῆθ' ὀρᾷς;
[1098a] [Δίκαιος Λόγος]: πολὺ πλείονας νῆ τοὺς θεοὺς
[1099] τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτονὶ
[1100] γοῦν οἶδ' ἐγὼ κάκεινονι
[1101] καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
[1101a] [Ἄδικος Λόγος]: τί δῆτ' ἐρεῖς;
[1102] [Δίκαιος Λόγος]: ἡττήμεθ'· ὧ κινούμενοι
[1103] πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου
[1103a] θοίμάτιον, ὥς
[1104] ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

Episode

[1105] [Σωκράτης]: τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβὼν
[1106] βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
[1107] [Στρεψιάδης]: δίδασκε καὶ κόλαζε καὶ μέμνησ' ὅπως
[1108] εὔ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θάτερα
[1109] οἶον δικιδίοις, τὴν δ' ἐτέραν αὐτοῦ γνάθον
[1110] στόμωσον οἶαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.
[1111] [Σωκράτης]: ἀμέλει κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.
[1112] [Φειδιππίδης]: ὥχρὸν μὲν οὖν οἴμαί γε καὶ κακοδαίμονα.

Parabasis

Vorspiel

[1113] [Χορός]: χωρεῖτέ νυν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

Epirrhema

[1115] [Χορός]: τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἦν τι τόνδε τὸν χορὸν
[1116] ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς φράσαι.
[1117] πρῶτα μὲν γάρ, ἦν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς,
[1118] ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον.
[1119] εἴτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,
[1120] ὥστε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν μήτ' ἄγαν ἐπομβρίαν.
[1121] ἦν δ' ἀτιμάση τις ἡμᾶς θνητὸς ὦν οὔσας θεάς,
[1122] προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά,
[1123] λαμβάνων οὔτ' οἶνον οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
[1124] ἥνικ' ἂν γὰρ αἶ τ' ἐλαῖαι βλαστάνωσ' αἶ τ' ἄμπελοι,
[1125] ἀποκεκόφονται· τοιαύταις σφενδόναις παιήσομεν.
[1126] ἦν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέγους
[1127] τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν.
[1128] κἄν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
[1129] ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
[1130] κἄν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὦν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς.

Lyrische Szene

- [1131] [Στρεψιάδης]: πέμπτη, τετράς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
[1132] εἴθ' ἦν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
[1133] δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι,
[1134] εὐθὺς μετὰ ταύτην ἔσθ' ἔνη τε καὶ νέα.
[1135] πᾶς γάρ τις ὁμνὺς οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
[1136] θεῖς μοι πρυτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κάξολεῖν,
[1137] κάμοῦ μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου,
[1138] ὦ δαιμόνιε τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβης,
[1139] τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες, οὐ φασὶν ποτε
[1140] οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λοιδοροῦσί με
[1141] ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσεσθαί φασί μοι.
[1142] νῦν οὖν δικάζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
[1143] εἵπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
[1144] τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
[1145] παῖ, ἡμί, παῖ παῖ.
[1145b] [Σωκράτης]: Στρεψιάδην ἀσπάζομαι.
[1146] [Στρεψιάδης]: κᾶγωγέ σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ·
[1147] χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
[1148] καὶ μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
[1149] ἐκεῖνον εἴφ' ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
[1150] [Σωκράτης]: μεμάθηκεν.
[1150b] [Στρεψιάδης]: εὖ γ' ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.
[1151] [Σωκράτης]: ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἦντιν' ἂν βούλῃ δίκην.
[1152] [Στρεψιάδης]: κεῖ μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ἐδανειζόμην;
[1153] [Σωκράτης]: πολλῶ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι.

Lyrik

- [1154] [Στρεψιάδης]: βοάσομαί τᾶρα τὰν ὑπέρτονον
[1155] βοάν. ἰὼ κλάετ' ὦ 'βολοστάται
[1156] αὐτοί τε καὶ τάρχαῖα καὶ τόκοι τόκων·
[1157] οὐδὲν γὰρ ἂν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι,
[1158] οἷος ἐμοὶ τρέφεται
[1159] τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
[1160] ἀμφήκει γλώττη λάμπων,
[1161] πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
[1162] λυσανίας πατρῶων μεγάλων κακῶν·
[1163] ὃν κάλεσον τρέχων ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.
[1165] [Σωκράτης]: ὦ τέκνον ὦ παῖ ἔξελθ' οἴκων,
[1166] ἄιε σοῦ πατρός.
[1167] ὅδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.
[1168] [Στρεψιάδης]: ὦ φίλος ὦ φίλος.
[1169] [Σωκράτης]: ἄπιθι συλλαβών.
[1170] [Στρεψιάδης]: ἰὼ ἰὼ τέκνον, ἰὼ ἰοῦ ἰοῦ.
[1171] ὡς ἡδομαί σου πρῶτα τὴν χροάν ἰδών.
[1172] νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς
[1173] κἀντιλογικός, καὶ τοῦτο τούπιχώριον
[1174] ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
[1175] ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' οἷδ' ὅτι·
[1176] ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀττικὸν βλέπος.

[1177] νῦν οὖν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κάπῳλεσας.

Iamben

- [1178] [Φειδιππίδης]: φοβεῖ δὲ δὴ τί;
- [1178b] [Στρεψιάδης]: τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.
- [1179] [Φειδιππίδης]: ἔνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
- [1180] [Στρεψιάδης]: εἷς ἦν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.
- [1181] [Φειδιππίδης]: ἀπολοῦσ' ἄρ' αὐθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
- [1182] μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέρα δύο.
- [1183] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἂν γένοιτο;
- [1183b] [Φειδιππίδης]: πῶς γάρ; εἰ μή πέρ γ' ἅμα
- [1184] αὐτὴ γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
- [1185] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν νενόμισταί γ'.
- [1185b] [Φειδιππίδης]: οὐ γάρ, οἴμαι, τὸν νόμον
- [1186] ἴσασιν ὀρθῶς ὃ τι νοεῖ.
- [1186b] [Στρεψιάδης]: νοεῖ δὲ τί;
- [1187] [Φειδιππίδης]: ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
- [1188] [Στρεψιάδης]: τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔνην τε καὶ νέαν.
- [1189] [Φειδιππίδης]: ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν ἐς δύο' ἡμέρας
- [1190] ἔθηκεν, ἔς γε τὴν ἔνην τε καὶ νέαν,
- [1191] ἵν' αἱ θέσεις γίγνοντο τῇ νουμηνίᾳ.
- [1192] [Στρεψιάδης]: ἵνα δὴ τί τὴν ἔνην προσέθῃχ';
- [1192b] [Φειδιππίδης]: ἵν' ὦ μέλε
- [1193] παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρα μιᾷ
- [1194] πρότερον ἀπαλλάττοιnth' ἐκόντες, εἰ δὲ μή,
- [1195] ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νουμηνίᾳ.
- [1196] [Στρεψιάδης]: πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ
- [1197] ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέα;
- [1198] [Φειδιππίδης]: ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν·
- [1199] ὅπως τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο,
- [1200] διὰ τοῦτο προὔτένθουσιν ἡμέρα μιᾷ.
- [1201] [Στρεψιάδης]: εὖ γ' ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
- [1202] ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν ὄντες, λίθοι,
- [1203] ἀριθμός, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
- [1204] ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ
- [1205] ἐπ' εὐτυχίαισιν ἄστέον μούγκῳμιον.

Monodie

- [1206] [Στρεψιάδης]: μάκαρ ὦ Στρεψιάδες,
- [1207] αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς
- [1208] χοῖον τὸν υἱὸν τρέφεις,
- [1209] φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι
- [1210] χοῖοι δημόται
- [1212] ζηλοῦντες ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
- [1213] ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἐστιᾶσαι.

Iamben

- [1214] [Πασίας]: εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρή προΐεναι;
[1215] οὐδέποτε γ', ἀλλὰ κρεῖττον εὐθὺς ἦν τότε
[1216] ἀπερυθριάσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
[1217] ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χρημάτων
[1218] ἔλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
[1219] ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
[1220] ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
[1221] ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην —
[1221b] [Στρεψιάδης]: τίς οὐτοσί;
[1222] [Πασίας]: ἐς τὴν ἔνῃν τε καὶ νέαν.
[1222b] [Στρεψιάδης]: μαρτύρομαι,
[1223] ὅτι ἐς δύο' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
[1224] [Πασίας]: τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
[1225] τὸν ψαρὸν ἵππον.
[1225b] [Στρεψιάδης]: ἵππον; οὐκ ἀκούετε;
[1226] ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἵππικὴν.
[1227] [Πασίας]: καὶ νῆ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς.
[1228] [Στρεψιάδης]: μὰ τὸν Δί' οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
[1229] Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
[1230] [Πασίας]: νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
[1231] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;
[1232] [Πασίας]: καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεοὺς
[1233] ἴν' ἂν κελεύσω ἄγω σε;
[1233b] [Στρεψιάδης]: τοὺς ποίους θεοὺς;
[1234] [Πασίας]: τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ.
[1234b] [Στρεψιάδης]: νῆ Δία
[1235] καὶν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὁμόσαι τριώβολον.
[1236] [Πασίας]: ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδείας ἔτι.
[1237] [Στρεψιάδης]: ἀλσὶν διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὐτοσί.
[1238] [Πασίας]: οἴμ' ὥς καταγελᾶς.
[1238b] [Στρεψιάδης]: ἔξ χοᾶς χωρήσεται.
[1239] [Πασίας]: οὐ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς
[1240] ἐμοῦ καταπρόξει.
[1240b] [Στρεψιάδης]: θαυμασίως ἦσθην θεοῖς,
[1241] καὶ Ζεὺς γέλοιος ὁμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.
[1242] [Πασίας]: ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
[1243] ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μή,
[1244] ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος.
[1244b] [Στρεψιάδης]: ἔχε νυν ἥσυχος.
[1245] ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.
[1246] [Πασίας]: τί σοι δοκεῖ δράσειν;
[1246b] [Μάρτυς]: ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.
[1247] [Στρεψιάδης]: ποῦ 'σθ' οὗτος ἀπαιτῶν με τάργυριον; λέγε
[1248] τουτὶ τί ἔστι;
[1248b] [Πασίας]: τοῦθ' ὃ τι ἐστί; κάρδοπος.
[1249] [Στρεψιάδης]: ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τάργυριον τοιοῦτος ὢν;
[1250] οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί,
[1251] ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
[1252] [Πασίας]: οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις;
[1252b] [Στρεψιάδης]: οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι.

[1253] οὐκ οὖν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργιεῖς
 [1254] ἀπὸ τῆς θύρας;
 [1254b] [Πασίας]: ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
 [1255] θήσω πρυτανεῖ' ἢ μηκέτι ζῶην ἐγώ.
 [1256] [Στρεψιάδης]: καὶ προσαπολεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
 [1257] καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
 [1258] ὅτι' ἡ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.
 [1259] [Ἀμυνίας]: ἰὼ μοί μοι.
 [1260] [Στρεψιάδης]: ἔα.
 [1260a] τίς οὐτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; οὔτι που
 [1261] τῶν Καρκίνου τις δαϊμόνων ἐφθέγγετο;
 [1262] [Ἀμυνίας]: τί δ' ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
 [1263] ἀνὴρ κακοδαίμων.
 [1263b] [Στρεψιάδης]: κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.
 [1264] [Ἀμυνίας]: ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες
 [1265] ἵππων ἐμῶν, ὦ Παλλὰς ὣς μ' ἀπώλεσας.
 [1266] [Στρεψιάδης]: τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ' εἵργασται κακόν;
 [1267] [Ἀμυνίας]: μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τᾶν, ἀλλὰ μοι τὰ χρήματα
 [1268] τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
 [1269] ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγόντι.
 [1270] [Στρεψιάδης]: τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ';
 [1270b] [Ἀμυνίας]: ἀδανείσατο.
 [1271] [Στρεψιάδης]: κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖς.
 [1272] [Ἀμυνίας]: ἵππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νῆ τοὺς θεοὺς.
 [1273] [Στρεψιάδης]: τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;
 [1274] [Ἀμυνίας]: ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
 [1275] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις.
 [1275b] [Ἀμυνίας]: τί δαί;
 [1276] [Στρεψιάδης]: τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.
 [1277] [Ἀμυνίας]: σὺ δὲ νῆ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
 [1278] εἰ μὴ 'ποδώσεις τάργυριον.
 [1278b] [Στρεψιάδης]: κάτειπέ νυν,
 [1279] πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δία
 [1280] ὕειν ὕδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον
 [1281] ἔλκειν κάτωθεν ταῦτ' οὗθ' ὕδωρ πάλιν;
 [1282] [Ἀμυνίας]: οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον, οὐδέ μοι μέλει.
 [1283] [Στρεψιάδης]: πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τάργυριον δίκαιος εἶ,
 [1284] εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;
 [1285] [Ἀμυνίας]: ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τάργυριον μοι τὸν τόκον
 [1286] ἀπόδοτε.
 [1286b] [Στρεψιάδης]: τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
 [1287] [Ἀμυνίας]: τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
 [1288] πλέον πλέον τάργυριον ἀεὶ γίγνεται
 [1289] ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου;
 [1289b] [Στρεψιάδης]: καλῶς λέγεις.
 [1290] τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
 [1291] νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ;
 [1291b] [Ἀμυνίας]: μὰ Δί' ἄλλ' ἴσθην.
 [1292] οὐ γὰρ δίκαιον πλεῖον' εἶναι.
 [1292b] [Στρεψιάδης]: κᾶτα πῶς
 [1293] αὕτη μὲν ὦ κακόδαιμον οὐδὲν γίγνεται
 [1294] ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ

[1295] ζητεῖς ποιῆσαι τάργυριον πλεῖον τὸ σόν;
[1296] οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
[1297] φέρε μοι τὸ κέντρον.
[1297b] [Αμυνίας]: ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
[1298] [Στρεψιάδης]: ὕπαγε. τί μέλλεις; οὐκ ἐλᾷς ᾧ σαμφόρα;
[1299] [Αμυνίας]: ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν;
[1299b] [Στρεψιάδης]: ἄξεις; ἐπιαλῶ
[1300] κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
[1301] φεύγεις; ἔμελλον σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
[1302] αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

Chor

Strophe

[1303] [Χορός]: οἶον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ
[1304] γέρων ὄδ' ἐρασθεῖς
[1305] ἀποστερῆσαι βούλεται
[1306] τὰ χρήμαθ' ἀδανείσατο·
[1307] κούκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον
[1308] λήψεται τι πρᾶγμ', ὃ τοῦτον
[1309] ποιήσει τὸν σοφιστὴν ἴσως,
[1310] ἀνθ' ὧν πανουργεῖν ἤρξατ', ἐξαίφνης λαβεῖν κακόν τι.

Antistrophe

[1311] [Χορός]: οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὐρήσειν ὅπερ
[1312] πάλαι ποτ' ἔπεζήτει†
[1313] εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ
[1314] γνῶμας ἐναντίας λέγειν
[1315] τοῖσιν δίκαιοις, ὥστε νικᾶν
[1316] ἅπαντας οἷσπερ ἄν
[1317] ξυγγένηται, κἂν λέγῃ παμπόνηρ'.
[1320] ἴσως δ' ἴσως βουλήσεται κᾶφωνον αὐτὸν εἶναι.

Episode

[1321] [Στρεψιάδης]: ἰοὺ ἰοῦ.
[1322] ᾧ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,
[1323] ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
[1324] οἷμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνώθου.
[1325] ᾧ μιαρὲ τύπτεις τὸν πατέρα;
[1325b] [Φειδιππίδης]: φήμ' ᾧ πάτερ.
[1326] [Στρεψιάδης]: ὀρᾷθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει.
[1326b] [Φειδιππίδης]: καὶ μάλα.
[1327] [Στρεψιάδης]: ᾧ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρύχε.
[1328] [Φειδιππίδης]: αὐθὶς με ταῦτ' αὐτὰ καὶ πλείω λέγε.
[1329] ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;
[1330] [Στρεψιάδης]: ᾧ λακκόπρωκτε.
[1330b] [Φειδιππίδης]: πάντε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
[1331] [Στρεψιάδης]: τὸν πατέρα τύπτεις;
[1331b] [Φειδιππίδης]: κάποφανῶ γε νῆ Δία

[1332] ὥς ἐν δίκη σ' ἔτυπον.
[1332b] [Στρεψιάδης]: ὦ μιαρῶτατε,
[1333] καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκη;
[1334] [Φειδιππίδης]: ἔγωγ' ἀποδείξω καὶ σε νικήσω λέγων.
[1335] [Στρεψιάδης]: τουτὶ σὺ νικήσεις;
[1335b] [Φειδιππίδης]: πολὺ γε καὶ ῥαδίως.
[1336] ἐλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν βούλει λέγειν.
[1337] [Στρεψιάδης]: ποίοιν λόγοιν;
[1337b] [Φειδιππίδης]: τὸν κρεῖττον' ἢ τὸν ἥττονα.
[1338] [Στρεψιάδης]: ἐδιδαξάμην μέντοι σε νῆ Δί' ὦ μέλε
[1339] τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
[1340] μέλλεις ἀναπεῖσειν, ὥς δίκαιον καὶ καλὸν
[1341] τὸν πατέρα τύπτεισθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.
[1342] [Φειδιππίδης]: ἀλλ' οἶμαι μέντοι σ' ἀναπεῖσειν, ὥστε γε
[1343] οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.
[1344] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν ὃ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

Agon

Strophe

[1345] [Χορός]: σὸν ἔργον ὦ πρεσβῦτα φροντίζειν ὅπη
[1346] τὸν ἄνδρα κρατήσεις,
[1347] ὥς οὗτος, εἰ μὴ τῷ 'πεποίθην, οὐκ ἂν ἦν
[1348] οὕτως ἀκόλαστος.
[1349] ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται· δῆλόν γε τάνθρωπου
[1350] 'σ' τὶ τὸ λῆμα.

Katakeleusmos

[1351] [Χορός]: ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι,
[1352] ἤδη λέγειν χρή πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο δράσεις.

Epirrhema

[1353] [Στρεψιάδης]: καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι
[1354] ἐγὼ φράσω· 'πειδὴ γὰρ εἰσιτώμεθ', ὥσπερ ἴστε,
[1355] πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ 'κέλευσα
[1356] ᾄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν Κριὸν ὥς ἐπέχθη.
[1357] ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ καθαρίζειν
[1358] ᾄδειν τε πίνονθ' ὥσπερ εἰ κάχρυς γυναικ' ἀλοῦσαν.
[1359] [Φειδιππίδης]: οὐ γὰρ τότε εὐθὺς χρῆν σ' ἄρα τύπτεσθαί τε καὶ πατεῖσθαι,
[1360] ᾄδειν κελεύονθ' ὥσπερ εἰ τέττιγας ἐστιῶντα;
[1361] [Στρεψιάδης]: τοιαῦτα μέντοι καὶ τότε ἔλεγεν ἔνδον οἷάπερ νῦν,
[1362] καὶ τὸν Σιμωνίδα ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
[1363] κἀγὼ μόλις μὲν ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον·
[1364] ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα
[1365] τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· κᾄθ' οὗτος εὐθὺς εἶπεν·
[1366] ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
[1367] ψόφου πλέων ἀξύστατον στόμφακα κρημνοποιόν;
[1368] κἀνταῦθα πῶς οἶσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
[1369] ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην, σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
[1370] λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅττ' ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.

[1371] ὁ δ' εὐθὺς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσιν τιν', ὥς ἐκίνει
[1372] ἀδελφὸς ὤλεξίκακε τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
[1373] κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην, ἀλλ' εὐθέως ἀράττω
[1374] πολλοῖς κακοῖς καίσχροῖσι· κᾶτ' ἐντεῦθεν, οἷον εἰκός,
[1375] ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'· εἶθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
[1376] κᾶπειτ' ἔφλα με κάσπόδει κᾶπνιγε κάπέθλιβεν.
[1377] [Φειδιππίδης]: οὐκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς
[1378] σοφώτατον;
[1379] [Στρεψιάδης]: σοφώτατόν γ' ἐκεῖνον· ὦ — τί σ' εἶπω;
[1379b] ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι.
[1379c] [Φειδιππίδης]: νῆ τὸν Δί' ἐν δίκῃ γ' ἄν.
[1380] [Στρεψιάδης]: καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὦ 'ναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα,
[1381] αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὃ τι νοοίης.
[1382] εἰ μὲν γε βρῦν εἵποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
[1383] μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἡκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον·
[1384] κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσας, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
[1385] ἐξέφερον ἂν καὶ προύσχόμην σε· σὺ δ' ἐμέ νῦν ἀπάγχων

Pnigos

[1386] [Στρεψιάδης]: βοῶντα καὶ κεκραγὸθ' ὅτι
[1387] χεζητιώην, οὐκ ἔτλης
[1388] ἔξω 'ξενεγκεῖν ὦ μιαρὲ
[1389] θύραζέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος
[1390] αὐτοῦ 'ποίησα κακκᾶν.

Antistrophe

[1391] [Χορός]: οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
[1392] πηδᾶν ὃ τι λέξει.
[1393] εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξειργασμένος
[1394] λαλῶν ἀναπεῖσει,
[1395] τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν
[1396] ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.

Antikatakeleusmos

[1397] [Χορός]: σὸν ἔργον ὦ καινῶν ἐπῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ
[1398] πειθῶ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

Antepirrhema

[1399] [Φειδιππίδης]: ὥς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
[1400] καὶ τῶν καθεστῶτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
[1401] ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἵππικῇ τὸν νοῦν μόνη προσεῖχον,
[1402] οὐδ' ἂν τρί' εἶπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν πρὶν ἐξαμαρτεῖν·
und
[1403] νυνὶ δ' ἐπειδὴ μ' οὐτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,
[1404] γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
[1405] οἶμαι διδάξειν ὥς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
[1406] [Στρεψιάδης]: ἵππευε τοίνυν νῆ Δί', ὥς ἔμοιγε κρεῖττον ἐστίν
[1407] ἵππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι.
[1408] [Φειδιππίδης]: ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,

[1409] καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες;
 [1410] [Στρεψιάδης]: ἔγωγέ σ' εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος.
 [1410b] [Φειδιππίδης]: εἶπε δὴ μοι,
 [1411] οὐ κάμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως
 [1412] τύπτειν τ', ἐπειδήπερ γε τοῦτ' ἐστ' εὐνοεῖν τὸ τύπτειν;
 und,
 [1413] πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῶον εἶναι,
 [1414] τοῦμὸν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κάγώ.
 [1415] κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
 [1416] φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι·
 [1417] ἐγὼ δέ γ' ἀντεῖποιμ' ἂν ὥς δις παῖδες οἱ γέροντες·
 [1418] εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
 [1419] ὅσῳ περ ἐξαμαρτάνειν ἥττον δίκαιον αὐτούς.
 [1420] [Στρεψιάδης]: ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
 [1421] [Φειδιππίδης]: οὐκ οὖν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὸς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον
 [1422] ὥσπερ σὺ κάγώ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
 [1423] ἥττον τι δῆτ' ἔξεστι κάμοι καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
 [1424] θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσιν, τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν;
 [1425] ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
 [1426] ἀφίμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκρόφθαι.
 [1427] σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ ταυτί,
 [1428] ὥς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τί διαφέρουσιν
 [1429] ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλήν γ' ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσιν;
 [1430] [Στρεψιάδης]: τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ,
 [1431] οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κάπῃ ξύλου καθεύδεις;
 [1432] [Φειδιππίδης]: οὐ ταῦτόν ᾧ τᾶν ἐστίν, οὐδ' ἂν Σωκράτει δοκοίη.
 [1433] [Στρεψιάδης]: πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μή, σαυτὸν ποτ' αἰτιάσει.
 [1434] [Φειδιππίδης]: καὶ πῶς;
 [1434b] [Στρεψιάδης]: ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,
 [1435] σὺ δ', ἦν γένηταί σοι, τὸν υἱόν.
 [1435b] [Φειδιππίδης]: ἦν δὲ μὴ γένηται,
 [1436] μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξεις.
 [1437] [Στρεψιάδης]: ἐμοὶ μὲν ὦνδρες ἥλικες δοκεῖ λέγειν δίκαια·
 [1438] κάμοι γε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τάπεικῃ.
 [1439] κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἐστ', ἦν μὴ δίκαια δρῶμεν.
 [1440] [Φειδιππίδης]: σκέψαι δὲ χᾶτέραν ἔτι γνώμην.
 [1440b] [Στρεψιάδης]: ἀπὸ γὰρ
 [1441] [Φειδιππίδης]: καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.
 [1442] [Στρεψιάδης]: πῶς δῆ; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
 [1443] [Φειδιππίδης]: τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω.
 [1443b] [Στρεψιάδης]: τί φῆς, τί φῆς σύ;
 [1444] τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν.
 [1444b] [Φειδιππίδης]: τί δ' ἦν ἔχων τὸν ἥττω

Antipnigos

[1445] [Φειδιππίδης]: λόγον σε νικήσω λέγων
 [1446] τὴν μητέρ' ὥς τύπτειν χρεών;
 [1447] [Στρεψιάδης]: τί δ' ἄλλο γ' ἦν ταυτὶ ποιῆς,
 [1448] οὐδέν σε κωλύσει σεαυτὸν
 [1449] ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον
 [1450] μετὰ Σωκράτους

[1451] καὶ τὸν λόγον τὸν ἤττω.

Episode

- [1452] [Στρεψιάδης]: ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὦ Νεθέλαι πέπονθ' ἐγώ,
[1453] ὑμῖν ἀναθεῖς ἅπαντα τάμᾱ πράγματα.
[1454] [Χορός]: αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
[1455] στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.
[1456] [Στρεψιάδης]: τί δῆτα ταῦτ' οὐ μοι τότε ἡγορεύετε,
[1457] ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρετε;
[1458] [Χορός]: ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἐκάστοθ' ὅταν τινὰ
[1459] γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων,
[1460] ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν,
[1461] ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
[1462] [Στρεψιάδης]: ὦμοι πονηρά γ' ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.
[1463] οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἀδανεισάμην
[1464] ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε
[1465] τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ Σωκράτη
[1466] ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ ἰλθών, οἷ σὲ κᾶμ' ἐξηπάτων.
[1467] [Φειδιππίδης]: ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
[1468] [Στρεψιάδης]: ναὶ ναὶ καταιδέσθητι πατρῶον Δία.
[1469] [Φειδιππίδης]: ἰδοὺ γε Δία πατρῶον· ὡς ἀρχαῖος εἶ.
[1470] Ζεὺς γάρ τις ἔστιν;
[1470b] [Στρεψιάδης]: ἔστιν.
[1470c] [Φειδιππίδης]: οὐκ ἔστ', οὐκ, ἐπεὶ
[1471] Δῖνος βασιλεύει τὸν Δί' ἐξεληλακώς.
[1472] [Στρεψιάδης]: οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ὥομην
[1473] διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον. οἷμοι δεῖλαιος
[1474] ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
[1475] [Φειδιππίδης]: ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα.
[1476] [Στρεψιάδης]: οἷμοι παρανοίας· ὡς ἐμαινόμην ἄρα,
[1477] ὅτ' ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.
[1478] ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῇ μηδαμῶς θύμαινέ μοι
[1479] μηδέ μ' ἐπιτρίψης, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
[1480] ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχία·
[1481] καί μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
[1482] διωκάθω γραψάμενος εἴθ' ὃ τι σοι δοκεῖ.
[1483] ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἐὼν δικορραφεῖν,
[1484] ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν
[1485] τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ' ὦ Ξανθία,
[1486] κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,
[1487] κᾶπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον
[1488] τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
[1489] ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν·
[1490] ἐμοὶ δὲ δᾶδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην,
[1491] κάγώ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
[1492] ἐμοὶ ποιήσω, κεῖ σφόδρ' εἴς' ἀλαζόνες.
[1493] [Μαθητής Α]: ἰοὺ ἰοὺ.
[1494] [Στρεψιάδης]: σὸν ἔργον ὦ δᾶς ἰέναι πολλὴν φλόγα.
[1495] [Μαθητής Α]: ἄνθρωπε, τί ποιεῖς;
[1495b] [Στρεψιάδης]: ὃ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
[1496] διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας;

[1497] [Μαθητής Β]: οἴμοι τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
[1498] [Στρεψιάδης]: ἐκεῖνος οὐπερ θοίματιον εἰλήφατε.
[1499] [Μαθητής Γ]: ἀπολεῖς ἀπολεῖς.
[1499b] [Στρεψιάδης]: τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
[1500] ἦν ἢ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας,
[1501] ἢ ἔγω πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.
[1502] [Σωκράτης]: οὗτος τί ποιεῖς ἐτεδὸν οὐπὶ τοῦ τέγου;
[1503] [Στρεψιάδης]: ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
[1504] [Σωκράτης]: οἴμοι τάλας δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.
[1505] [Χαιρεφών]: ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.
[1506] [Στρεψιάδης]: τί γὰρ μαθόντες τοὺς θεοὺς ὑβρίζετε,
[1507] καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἔδραν;
[1508] [Ερμῆς]: δίωκε βάλλε παῖε, πολλῶν οὔνεκα,
[1509] μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὥς ἡδίκουν.

exodus

Anapäste

[1510] [Χορός]: ἡγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ
[1511] μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.